अथैकादशी। "अग्निरिन्द्रो नवस्य नः। अस्य हव्यस्य तृप्यताम्। इह देवौ सहस्रिणौ" इति। अग्निश्चेन्द्रश्च नोऽस्मदीयस्य नवस्य नूतनस्यास्य हव्यस्य भोगेन तृप्यताम्, इह कर्म्मणि तौ देवौ सहस्रिणौ सहस्रसङ्ख्याकधनप्रदौ स्ताम्॥

अथ द्वादशी। "यज्ञं न आहि गच्छताम्। वसुमन्तꣳ सुवर्विदम्। अस्य हव्यस्य तृप्यताम्। अग्निरिन्द्रो नवस्य नः" इति। अग्निश्चेन्द्रश्चोभौ नोऽस्मदीयस्य नवस्यास्य तृप्यतां तदर्थं नोऽस्मदीयं यज्ञम् आहि गच्छतां सर्व्वदैवागच्छताम्। कीदृशं यज्ञं वसुमन्तं बहुधनप्रदं सुवर्विदं स्वर्गलाभसाधनम् अत्र यद्विकल्पितं हविः ऐन्द्राग्नं द्वादशकपालं अग्नीन्द्रं वेति। तत्र ऐन्द्राग्नस्य पूर्व्वे ऋचौ अग्नीन्द्रत्वे ते उभे याज्यानुवाक्ये॥

अथ त्रयोदशी। "विश्वान्देवाꣳस्तर्पयत [४]। हविषोऽस्य नवस्य नः। सुवर्विदो हि जज्ञिरे" इति। हे ऋत्विजः नोऽस्मदीयस्य नवस्यास्य हविषः भागेन विश्वान् देवान् तर्पयत। यस्मात्ते विश्वे देवाः सुवर्व्विदो जज्ञिरे स्वर्गलाभहेतवो जाताः॥

अथ चतुर्द्दशी। "एदं बर्हिः सुष्टरीमानवेन। अयं यज्ञो यजमानस्य भागः। अयं वभूव भुवनस्य गर्भः। विश्वे देवा इदमद्यागमिष्ठाः" इति। इदं बर्हिः सुष्टरीम सुष्ठु स्तीर्णं सर्व्वतो अभूत् नवेन हविषा युक्तः यजमानस्य अयं यज्ञः भागः विश्वैर्देवैर्भजनीयः। सोऽयं यज्ञः भुवनस्य भूतजातस्य गर्भो रक्षकत्वेन अन्तरवस्थितो बभूव। हे विश्वे देवाः अद्यास्मिन्